

Phẩm 2: PHỤNG BÁT

Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Nếu Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật mà làm được những công đức ấy thì bốn vị Thiên vương đều rất vui mừng, nghĩ rằng chúng ta phải đem bốn cái bát dâng lên Bồ-tát như những bát mà chư Thiên vương thuở trước đã dâng cho Phật quá khứ.

Lúc đó, trời Đao-lợi cho đến trời Tha hóa tự tại cũng rất vui mừng nghĩ rằng: “Chúng ta phải hầu hạ cúng dường Bồ-tát để các vị trời được thêm đông và giảm bớt các A-tu-la.”

Chư Thiên trong tam thiên đại thiên thế giới, từ cõi Tứ vương đến cõi Sắc cứu cánh đều rất vui mừng, mà nghĩ: “Chúng ta phải cầu thỉnh Bồ-tát chuyển pháp luân.”

Này Xá-lợi-phất! Lúc vị Đại Bồ-tát này thực hành Bát-nhã ba-la-mật, làm tăng thêm sự lợi ích của sáu pháp Ba-la-mật, các thiện nam và thiện nữ đều vui mừng mà tự nghĩ rằng chúng ta phải làm cha mẹ, vợ con, thân tộc, họ hàng với người này.

Lúc đó, trời Tứ vương cho đến trời Sắc cứu cánh đều rất vui mừng, nghĩ rằng: “Chúng ta phải tìm cách giúp cho Bồ-tát này xa lìa dâm dục, từ lúc mới phát tâm ý thường làm đồng chân, chớ để vị này gắn bó với sắc dục, nếu thọ hưởng năm dục thì sẽ bị chướng ngại sinh về tầng trời Phạm thiên, hưởng chi là quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.”

Này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát phải là người dứt dục xuất gia mới được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chẳng phải là người không dứt dục mà được.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Đại Bồ-tát phải có cha mẹ, vợ con, thân tộc, họ hàng hay không?

Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Có Bồ-tát có cha mẹ, vợ con, thân tộc. Có Bồ-tát từ khi mới phát tâm dứt dục tu hạnh đồng chân mãi đến thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác chẳng phạm sắc dục. Có Bồ-tát dùng năng lực phương tiện thọ hưởng năm dục xong, mới xuất gia thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Ví như nhà ảo thuật khéo dùng ảo thuật hóa ra cảnh năm dục rồi vui đùa trong đó. Ý ông nghĩ sao? Nhà ảo thuật có thật thọ hưởng cảnh năm dục ấy chăng?

–Bạch Đức Thế Tôn, không!

–Này Xá-lợi-phất! Cũng giống như vậy, Đại Bồ-tát dùng năng lực phương tiện hóa ra cảnh năm dục rồi ở trong đó thọ hưởng để độ chúng sinh.

Đại Bồ-tát này chẳng nhiễm năm dục, lại dùng nhiều cách quở trách năm dục: Năm dục là lửa cháy, năm dục là nhớ nhớp xấu xa, năm dục là thứ phá hoại, năm dục như kẻ thù.

Do đó mà biết, vì độ chúng sinh mà Bồ-tát thọ hưởng năm dục.

–Bạch Đức Thế Tôn! Đại Bồ-tát phải thực hành Bát-nhã ba-la-mật thế nào?

–Này Xá-lợi-phất! Lúc thực hành Bát-nhã ba-la-mật, Đại Bồ-tát chẳng thấy Bồ-tát, chẳng thấy danh tự Bồ-tát, chẳng thấy Bát-nhã ba-la-mật, cũng chẳng thấy mình có thực hành Bát-nhã ba-la-mật và không thực hành Bát-nhã ba-la-mật.

Vì sao? Vì Bồ-tát tự tánh là không, trong tánh không chẳng có sắc, chẳng có thọ, tưởng, hành, thức, cũng là không vô, lìa thọ, tưởng, hành, thức, cũng là không vô, sắc tức là không, không tức là sắc, thọ, tưởng, hành, thức tức là không, không tức là thức.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Vì chỉ có danh tự nên gọi là Bồ-đề, chỉ có danh tự nên gọi là Bồ-tát, chỉ có danh tự nên gọi là tánh không.

Vì sao? Vì thật tánh các pháp là không sinh, không diệt, vô cấu, không tịnh.

Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật như vậy cũng chẳng thấy sinh, chẳng thấy diệt, cũng chẳng thấy cấu, chẳng thấy tịnh.

Vì sao? Vì danh tự là các pháp do nhân duyên hòa hợp mà thành, chỉ do nhớ tưởng phân biệt giả danh mà nói.

Thế nên Đại Bồ-tát lúc thực hành Bát-nhã ba-la-mật chẳng thấy tất cả danh tự, vì chẳng thấy nên chẳng chấp trước.

M